

PASILEI

1/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R.Y:N LEHTI

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Työstä ja ajan hengestä	5
Noidankehällä kallioon	6
Kahdeksan päivää	7
Elokuva-arvostelu	9
Työstressikyselyn tulokset	10
ULKKI	15
Ay-liikkeen historia Suomessa	16
Tervehdys	17
Päätuottamismiehen palsta	18
Böölen pojat Britanniassa	19
Elämää suurempaa - elämää	20

Kansikuva - Kirsti Pentinmikko
muut kuvat - Kirsti Pentinmikko, Tom Wancke, Markku Hirvonen

Ulkoasu - Ropsi

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n lehti. 12. vuosikerta. Osoite PL 25, 00231 Helsinki. Puhelin 020451-7260

PASILLI 1/97

Toimitusneuvosto:

Raimo Talvio päätoimittaja
Ari Mälkönen toimitussihteeri
Juhani Kaskimies, Lasse Keinänen, Kari Pihlaviita

Painopaikka: EDITA, Helsinki 1997

PÄÄKIRJOITUS

Tässä tämä nyt sitten taas on. Kauan se kesti, mutta eikös se niin ole, että hyvää kannattaa odottaa. Toivottavasti tämänkertainen toimitusneuvostomme on riittävän ammattitaitoinen, sitkeä ja tarpeeksi innostunut, jotta ei tarvitsisi seuraavia numeroita odotella näin pitkään. Sitkeyttä varsinkin tarvitaan enemmän kuin "uudistusmyönteisyyttä" ja "tuloshakuisuutta", jotka ovat työnantajamme tämänhetkisiä stiiknafuulioita, mutta "sitoutuminen tehtyjen tavoitteiden toteuttamiseen" on tarpeen. Tosinhan on niin, että "tyhjistä on paha nyhjästä", joten jutut, runot, piirroukset yms. ovat tervetulleita. Pari edellistä toimitusneuvostoa turhautuivat niiden puutteeseen, joten he päättivätkin vaihtaa tehtäviä.

Työnantajamme, samoin kuin kaikki muutkin valtakunnan työnantajat, noudattaa johdonmukaisesti tämänhetkistä johtamismuotia nimittämällä organisaatiokaavojen laatikoita uudelleen ja keksimällä eritasoisille pomoille uusia nimikkeitä. Ruohonjuuritasolla on kuitenkin aivan sama, antaako määräykset solun- tai tiiminvetäjä vai ryhmän vanhin tai esimies. Yhtä paljon meillä perusduunareilla on vaikutusvaltaa kuin vanhan kunnan virkatiemenettelyn aikana. Mikään ei ole muuttunut.

Olemme saaneet niskaamme kaikenlaisia uudistuksia, joiden on sanottu parantavan asemaamme. Hyvä esimerkki tästä on palkkausjärjestelmä, jota kutsutaan kannustavaksi. Etukäteen puhuttiin sen olevan jotakin yksityisen sektorin tulospalkkauksen kaltaista, joka on voinut sopiakin johonkin teollisuuslaitokseen, mutta johtanut yleensä "pärsäkertoimen" mukaiseen palkkaukseen. Tehtaassahan tulos lasketaan raastasti numeroilla, ja sen jälkeen kun laitoksemme muuttui palvelulaitoksesta "suoritteita" myyväksi osakeyhtiöksi, tämänkaltainen palkkaus katsottiin sopivan myös meille. Meidän sopimuksemme mukaan kuitenkin henkilökohtaiset lisät voivat kattaa enintään kaksitoista prosenttia palkasta! Se siitä tulospalkkauksesta. Epäselvyyttä on myös siitä, mitä tapahtuu silloin, kun ilman omaa syytään joutuu vaihtamaan työtään/työkohdettaan. Siellähän käydään uusi "esimies-alais-keskustelu", jonka perusteella uusi palkka määräytyy.

Firma tuotti yli puolitoista miljardia markkaa voittoa viime vuonna. Onkin hyvä kysyä taas kerran, miten organisaatiouudistusten ja automaation aiheuttaman henkilöstön vähenemisen tuottama voitto saadaan kanavoituksi muuallekin kuin Hjarkimon hallin sisustukseen. Meillä duunareillakin olisi käyttöä rahalle! P.S. Pasilli juhlii kymmenvuotista taivaltaan työn merkeissä!

ONKO KYSEESSÄ URHEILUN SPONSOROINTI VAI TYÖELÄMÄN JOUSTO?

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

“Pasilli” ilmestyy jälleen pitkän tauon jälkeen, hienoa! Kahtena peräkkäisenä vuotena on lehden teko kokenut toimittajakatoa. Nyt homma on korjaantunut ja toivottavasti jatko sujuu paremmin kuin tähän asti. Pasilli-lehti on koko jäsenistön keskustelufoorumi ja odotankin, että se vakiinnuttaa paikkansa tässä työnantajan informaatio- ja tiedotustulvan keskellä.

Kehä 3-projekti on lähtenyt käyntiin ja tarkoituksena on rakentaa uusi lajittelurakennus erilaisine toimintoineen Vantaalle. Hanke etenee sanoinkuvaamattomalla vauhdilla. Työnantajamme suunnitelmiin kuuluu koko pakettipostin ja pikakäsittelyn siirto jo kahden vuoden päästä uuteen valmistuvaan rakennukseen. Ihmeyttää moinen hoppu, sillä raskaanpostin Pasilan uudet koneethan ovat olleet toiminnassa vasta vuoden ja osalla koneista on vielä takuu-aika päällä. Nykyiset tilat kyllä mahdollistaisivat toiminnan jatkumisen Pasilassakin, jos vain henkilöstörakenne ja resurssit pantaisiin järjestykseen, ettei lajiteltavaa postia tarvitse lähetellä käsiteltäväksi ympäri eteläistä Suomea tulevaisuudessa.

Henkilöstöpolitiikka postikeskuksessa ontuu välillä pahasti. Eri tiimeissä on havaittu useita malleja henkilöstöasioiden hoidossa. Luottamusmiestemme tiedonsaantia on vaikeutettu kautta linjan. Aikaisemmin postikeskuksessa noudatettu keskitetty henkilöstöasioiden hoito osoitti paremmuutensa nykytilanteeseen verrattuna. Uuden palkkajärjestelmän sisäänajo ja käyttö on näkynyt puutteina esimies-alaiskeskusteluissa, henkilökohtaisen osan arvioinneissa ja tehtäväosuuden määrittelyissä.

Talossa toimiva postituspalvelu näytti maaliskuussa karmeaa esimerkkiä siitä, mitä kokematon ja pikaistuksissa hoidettu henkilöstöasioidenhoito voi olla. Siellä työnantaja purki 20:n osa-aikaisen työntekijän palvelussuhteen. Pikaisesti asiaan reagoinut Postiliiton Pasilan osasto luottamusmiestensä kanssa sai jo ilmoitetut “purut” peruutettua. Seuraamme tilannetta yksikössä ja koko toimintasektorillamme.

Onnistunut oli tekemämme ratkaisu uuden luottamusmiesorganisaation käynnistämiseksi ja uuden valintakierroksen järjestämiseksi alueillamme. Toivon, että jäsenistö pitää luottamusmiehet ajan tasalla kaikissa työpaikallamme tapahtuvissa ja edunvalvontaan liittyvissä asioissa.

Ammattiosastomme jäsenmäärä on jatkuvassa nousussa ja tällä hetkellä se on liki 1550 jäsentä. Olemme vakiinnuttaneet paikkamme Postiliiton toiseksi suurimpana osastona.

Pasilassa 15.4.1997

Hyvää kesän odotusta ja lomailusuunnitelmia kaikille!

Työstä ja ajan hengestä

Elämme pitkällä vuotalla 97, eli vapussa. Mikään ei ole muuttunut ainakaan työnantajamme asenteissa. Meillä postitehtaassa pitäisi noudattaa PT-työnantajaliiton ja Postiliiton välistä työehtosopimusta, joka palkkajärjestelmän osalta astui voimaan toukokuussa 96. Työehtosopimuksemme ei tunne kuin kuukausipalkkaisia, mutta yllätys yllätys, on alkanut löytyä ns. keikkatyöläisiä, joita voidaan nimittää tuntityöläisiksi. Nämä ihmiset ovat joutuneet tekemään töitä jopa ilman kirjallisia työehtosopimuksia työehtosopimuksen vastaisesti. Onneksi ammattiosastomme on saanut tämän asian korjatuksi.

Töitä tehdään jatkuvasti "väärillä" työsopimuksilla. Esimerkiksi työntekijällä on työsopimuksessa 90 tuntia kolmiviikkoisjaksossa, mutta hän on tehnyt jo vuoden ajan täyttä 114.45 tunnin jaksoa. Häneltä "kusetetaan" koko ajan rahaa, koska määrätty korvaukset maksetaan työsopimuksen mukaan, eikä suinkaan tehtyjen tuntien mukaan. Tuntityöläiset kuuluvat myös käsittelyn palkkajärjestelmän alaisuuteen, joten myös heille on suoritettava esimies/alais-keskustelu, joka määrää palkasta oman osansa - enimmillään 12%. Esimerkiksi 6% henkilökohtainen osa alimmasta palkkaryhmästä A00 (joka oli vuosi sitten 6448mk) tekee kokopäiväisellä 386,88mk/kk, eli suomennettuna väärin taskuihin on jäänyt melkoinen summa duunarille kuuluvaa rahaa. Ilmeisesti työnantaja ei tiedä tai ei halua tietää, mitä on sovittu kirjallisesti.

Päälähtämismiehen ja työsuojeluvaltuutetun työskentelyä vaikeutetaan jatkuvasti. Meille ennen automaattisesti tullutta, työn kannalta olennaista aineistoa ei meinaa löytyä/saada mistään, esimerkiksi sairauspoissaolot - olisikohan liian raakaa luettavaa.

Työnantajamme suunnittelee hirmuvauhdilla uutta raskaanpostin lajittelukeskusta Vantaan Voutilaan. Projektin eteneminen on tosi huippusalaista. Herää kysymys, kuinka perusteltu ja järkevä em. hanke on. Pasilassa on uudet koneet. Kapasiteetti riittää ja koneet kestävät pitkälle vuosituhatien alkuun. Haiskahtaa pahalle, että koko hanke on pelkkää rahojen tuhlausta eli iso kupla.

Työmarkkinoilla on alkanut valmistautuminen seuraaviin työehtosopimusneuvotteluihin. Mielestäni kuluvalta kierrokselta jäi paha maku suuhun, koska työnantajapuoli ei ole täyttänyt työllistämisvelvoitettaan, vaikka työllistämisen kustannuksia rajusti vähennettiin. Ihmisiä on syydetty surutta pihalle, valtion omistamat yhtiöt etunenässä mallia näyttäen. Työttömyysputkeen on kova tunku edelleen.

Silti hyvää ja riehakasta vappua kaikille.

Terveisin Mikko
ts-valtuutettu

Noidankehällä kallioon

Tunnettu suuri firma tuotti paljon voittoa. Rahaa oli niin paljon ettei paskalle taivuttu. Keskin kertaiset johtajat tietty halusivat suoltaa mäkeen rahaa ja tehdä itsensä tärkeäksi. Jotkut uumakeet tai hillopurkit eivät olleet riittävän näyttäviä muistomerkkejä. Piti olla jotain hienoa. Ja sehän keksittiin. On rakennettava Noidankehä ja vähän äkkiä, ettei kukaan pääsisi sorkkimaan uutta ikuista rakennushanketta.

Yksityisesti

Edellä mainittu typerä firma oli vielä valtion omistama. Mukamas. Se oli vielä kansallisomaisuutta. Sehän on typerää, koska eihän valtion firmoista pääse nauttimaan kuka tahansa rahamies. Vain pomot repivät tulosbonuksia ja saavat ryyppiskellä urheilullisissa kabineteissaan. Muutama hallintoneuvoston jäsen matkaili kokouksissa ja nosti kohtuullisia palkkioita. Hallitus taas oli miehitetty valmiiksi ulkopuolisilla kyttäreillä. Jos vaikka saataisiin firma pörssikuntoon ja oikeat ihmiset voittoapajille. Tärkeintä hallintoelimille ei tietenkään ollut hallinnointi vaan vapaiden käsien myöntäminen toimivalle johdolle. Toimiva johto taas oli pantu sellaiseen myllerrykseen, ettei ainakaan Noidankehän rakentamiseen tule koskaan löytymään vastuuhenkilöitä.

Päätöksen perusteluista

Noidankehällä oli tarkoitus pistää rahaa menemään. Ja samalla sotkea asiat niin, ettei firman kannattanut hoitaa hommia omillaan. Vallalla olikin harvinaisen väärä käsitys, että jotenkin töiden pitäisi tulla tehdyksi omalla väellä. Esimerkiksi pakolliset kuljetukset sotkettaisiin niin sekaisin, että muiden firmojen täytyisi hoitaa kuljetukset. Omalla työllä homma olisi liian kallista. Eikös muuten ole ihan sama kuka työt tekee? Eikös muuten ole tärkeää, että voitot investoidaan rakentamiseen ja laitteisiin mieluummin kuin heitetään valtion pohjattomaan kassaan ties mihin pankkitukiin tai hornetteihin? Toisaalta firman tulisi olla jonkinverran velkainenkin, jotta muistuttaisi muita firmoja. Velkaa taas on hankala ottaa jos ei ole rahareikiä.

Kyseinen Noidankehä juttu ei mitenkään ole mielenkiintoinen. Kuitenkin firman hallituksen piti tehdä päätös. Se oli vähän pakko, kun oli tullut ostettua tonttikin cashilla. Investoinneille vaadittiin ennen jonkinlaisia perusteita. Aikanaan firman piti ikäänkuin välttää hukkainvestointeja. Näinhän ei välttämättä ennenkään ollut, mutta nyt kun oli rahaa ja ei ollut vastuuta niin so what - antaa palaa.

Rakennetaan jotain

Noidankehää ei oikein otettu vakavasti, kun alkuperäinen tarkoitus oli rakentaa varastohotelli. Varastohotellista piti kai tulla samanlainen kuin ne, mitä on vuokrattavana pilvin pimein samalla lentokenttäalueella. Laskelmia - tavarankasvuennusteita - tehtiin sopivasti varastohotellisuuntaan. Jotenkin laskut menivät vähän sekaisin ja koko hotelliajatus piti unohtaa ja rakentaa jotain muuta. Ja taas kasvuennusteita rukataan. Lisätään vähän asiakkaiden sitouttamista ja johan näyttää kannattamaton kannattavalta. Pääasia, että toimiva johto saadaan suunnitelman taakse - päättäjistä piut paut, ne tulevat aina perässä. Ja onhan rahaa! Eikä turhia vastuuta!

Pikkuisen tietenkin saattaisi ihmetyttää, että vastaavia toimintoja hoidetaan Pasilansuolla ja laitteistoja on juuri takuista vapautunut. Muutenkin talo on kohta saatu puolivalmiiksi vajaan parinkymmenen vuoden rakentamisen jälkeen. Tietty, että täytyyhän saada uusi vuosikymmenien rakennuskohde. Sehän saadaan, kun hutiloidaan ja tehdään sutta minkä ehditään. Jopa insinöörit ovat jo valmiiksi vastatusten. Se ainakin takaa rakentamisen alituisuuden. Vielä kun työntekijät sivuutetaan niin hyvä soppa on kehitteillä.

Rakennussuunnitelmista

Joitain irtopapereita pohjapiirroksista on siellä täällä näkynyt. Taustalla täytyy olla tietenkin ulkopuolinen konsultti, joka aina saa omansa pois tapahtui mitä tapahtui. Rakennus on ajateltu L:n muotoiseksi, jossa pitempi sivu on kolmisen sataa metriä. Lyhyempi sivu on lyhyempi. Moderni teknologia vaatiin tietenkin, että kaikki tehdään mahdollisimman paljon käsityönä. Ei tavara hajoa! Ihmisistä viis. Reikiä on seinissä

lähes sata eikä turhia väliseiniä, joten saadaan sukat pyörimään jalossa. Työtahti on pienessä vedossa tiuhempi.

Mitään turhia vastaanottoiloja tuskin tulee, jottei kaikkien asiakkaiden tarvitsisi maksaa joutavia käsittely- ja kuljetusmaksuja. Tai suunnitellaan sitten viivakoodipohjaisia laskutusjärjestelmiä, että aukkoja saadaan laskutukseen. Lähetyksiähän on muuten vaan kiva seurata. Henkilöstölle voidaan tehdä tunneleita eri suuntaan ja tupakkatila johonkin nurkkaan, jotta kävelyllä hoidetaan kuntoa. Ruokat ja sosiaalililat on syytä kanssa sijoitella tarpeeksi kauas, jottei siellä turhaan juostaisi. Rakennus on onneksi matala, kun on kiitotien päässä ja lajittelulaitteisto on hiljainen, ettei se häiritsisi lentomelua. Laitteisto on muuten tarkkaan tutkittu, kun niitä on EU-maita myöten käyty katselemassa. Pääasia suunnittelussa on kuitenkin se, että ne suunnittelevat, jotka eivät rakennuksessa tule työskentelemään. Toiset näet tekevät rahaa ja toiset panevat ne menemään.

Henkilöstön joustavuus

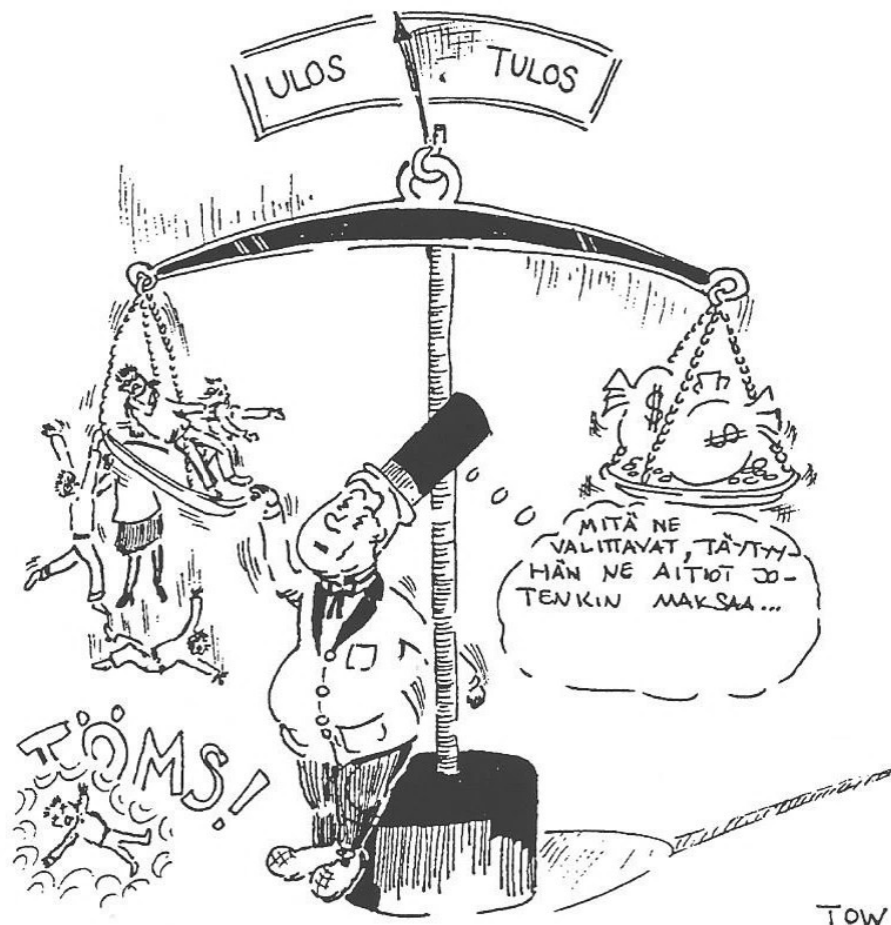
Tulevaan Noidankehään on saatava joustava henkilöstö. Työsopimuksissa täytyy olla pienet tunnit ja liksanauhassa ylitöitä. Tällöin eivät turhaan pääse ansiosidonnaiselle, kun voimat vähenevät. Sen verran nurkassa työpaikka on, että lupauksia julkisesta liikenteestä ja jopa työsuhdeasunnoista on lentoasemakaupungin edustajalta tullut. Jos vielä kaikki työ saadaan osa-aikaiseksi niin pysäköintipaikatkin ovat tarpeen, että autollaan pääsee seuraavaan työpaikkaan kivuttomasti. Keikkatyövoimaa saadaan suoraan saapuvilta ulkomaan lennoilta, kun persaukiset turistit voivat tienata kotiinpaluurahat latomalla muutama tunti tavaraa hihnalle. Urheiluseurojakin kyseisessä kaupungissa on riittävästi, jotta huippuja saadaan tasoitettua.

Yksi ongelma kyllä on hälyyttävä. Jos Noidankehä toimisikin kokoaikaisella väellä, joka saisi itse suunnitella työvuoronsa ja pääsisi vaikuttamaan työmenetelmiin, niin pomoja ei tarvittaisi vahtimaan. Varsinaisia hallintohuoneitakaan ei liene paljoa. Ellei sitten huomata rakentaa erillistä hallintorakennusta. Sillähän saadaan oikeastaan uhkaava ongelma kättelyssä ratkaistua. Tavoitteenahan täytyy tietysti olla omaesimies, kullakin omansa.

Kaikkiko harhaa?

Tämä teksti kirjoitettiin 9.4. eli aprillipäivän jälkeen. Lehti julkaistaneen vapuksi. Tässä välissä ihan oikeasti Suomen Posti Oy:n hallitus on saattanut 24.4. hyväksyä ns. Kehä III hankkeen muutoksen, jossa 1998-99 Vantaan Voutilaan siirtyvät Pasilasta paketti, pikapaketti ja lavapaketit. Kansainvälisen tuotannon siirrot ratkeaisivat myöhemmin. Pasilaan jäisi kevyt posti. Rahaa koko hankkeeseen saisi palaa jopa puoli miljardia.

Railakasta vappua joka tapauksessa kaikille. Se on vielä sentään työläistenkin juhla . . .

KAHDEKSAN PÄIVÄÄ

Lauantai. Loppiainen

- Se kinkunjämä pitäisi kai haudata hernerokkaan. Tuleekohan siitä mitään kunnollista?
- Odottakoon pakkasessa, kunnes löytyy savuluuta sekaan.
- Näistä muista aineista ei sentään tule ongelmaa. Otatko Akka marjaviiniä?
- En tykkää.
- Voisi olla hyvää homejuuston kanssa.
- Yäk.
- Minä ainakin kokeilen.
- Anna mulle pilsneri. Kiitos.
- Mmm... Mahtava yhdistelmä. Viini ja varpaanvälijuusto. Vaikka minulta nämä aineet on oikeastaan kielletty.
- Niin on hernekeittoakin. Ja silli. Ja kalja. Ja monet muut. Tulee pitkä lista.
- Joo. Helpompi muistaa, että kaikki mikä maistuu on kielletty. Jotain polttoainetta kroppa silti tarvitsee. Älä tuhoa kaikkea pilsneriä.

Sunnuntai

- Saako olla viiniä ja juustoa?
- Älä mulle tyrkytä. Etkä kai niin teekään. Kunhan leikit kohteliasta.
- Pidät mua itsekkäänä kelminä. Olet aika epäluuloinen.
- Tarjoa sitten pilsneri.
- Täh? No hyvä on. Vaikka varastot on jo aika vähissä.
- Heh heh. Otan kun otankin.
- Tämä viinihän olisi parempaa. Pitääköhän mun itse ottaa? Vaikka portviinivarvas vihoittelee.
- Tulihan se sieltä. Mutta älä ota. Pane takaisin jääkaappiin.
- Tämän vaivaisen tiskaajan palkanko?
- Siinähan on melkein puoli pulloa. Säästä vaikka pääsiäiseksi.
- Ei se kuitenkaan säily.
- Miksei?
- Koska mä ryystän sen nyt.
- Otat siis nuo kielletyt? Ja sairastut kihtiin.
- Onkohan tämä tosiaan kiellettyä? Ei se kyllä niin varmaa ole.
- Eikö siis kaikki mikä maistuu...
- Mutta jos se eilinen makuelämys olikin aistiharhaa? Niinhän vanhalle voi sattua. Täytyypä tsekata.
- Onkohan tuossa järkeä?
- Älä häiritse. Keskityn makutestiin. Mmm... aah... tarkoitan hyh hyh.
- Eikö muka maistu?
- Joo, ei. Nämä voi huoleti ottaa.

Maanantai

- Onneksi on iltavuoroviikko duunissa. Olisi ollut ankea aamu. Isovarvas on aika kipeä.
- Kihti tulossa? Kumpi jalka?

- Oikea. Eikun tietysti väärä. Nääs kun omalle kohdalle osuu.

- Ei tuo vielä pahalta näytä.
- Otin yöllä kihtipillerin. Säästin viime kuurista. Nyt otan toisen. Yksi päivässä nääs.
- Pilsnerin kanssa? Eikö juuri tuo ole kiellettyä?
- Vain tämä pullo. Homeopatiaa nääs.
- Mutta sen opin mukaanhan tuo pitäisi laimentaa olemattomiin.
- Otan veden erikseen. Pikkuhiljaa.

Tiistai

- Hitto. Jalkaa jomotti koko yön.
- Mikset mennyt terveyskeskukseen?
- Ei ne tästä mitään pysty päättelemään. Mutta ilman pillereitä tämä jalka olisi hitonmoinen kurpitsa.
- Aiotko mennä töihin?
- Sama kai missä tätä potee. Kokeilen. Äh! Onneksi on bulit pläägät.
- Jos näyttäisit siellä työpaikan terveusasemalla...
- Paskat ne hoitsut tälle mitään voi. Eikä tule sairista, kun ei ole kuumetta. Lähden tästä klenkkaamaan.
- Paska reissu, mutta tulipahan tehtyä. Duunissa ei onneksi tarvinnut kävellä. Matkahan tässä pahinta on.
- On tietysti oikein kun yrität. Omaa huolimattomuuttasihan tuo vaiva on.
- Paitsi että sinäkin olet jeesannut niillä hemmetin lihaliemillä ja hernekeitoilla ja..
- Hei, mikä sua nyt oikein riivaa?
- No kihti perhana! Jos et sitä vielä satu tietämään.
- Sen kyllä tiedän. Mutta miksi sun pitää mulle räyhätä?
- Jaa sulle? No kenellekäs muulle... Sori. Piti purkaa mölyt mahasta.

Keskiviikko

- Meni se tämänkin duunipäivä. Vaikka vielä hitaasti kulkee. Mitä syödään?
- Nakkisoosia.
- Nakkistroganoffi kuulostaisi hienommalta.
- Siinä on pussikastiketta.
- Siis nakkikatastrofi. Pussisoosit kun ei mulle taida sopia. Mikä hemmetin projekti sulla on tekeillä? Telkkarista tulee kai liikaa murhajuttuja.
- Itsehän sä ne kastikkeet ostit.
- Aha. No stikkaa mulle puolikas pilsneriä ruokajuomaksi. Sen verran tänään. Ja sama huomenna.
- Eli toinen puolikas keskiyön jälkeen?
- Mistä arvasit?

Torstai

- Huh huh. Kävelin tullessani kokeeksi Pasilan asemalle. Se vaati tuopingin. Sillä mä pirua palkitsin.
- Siis itseäsi?
- Eiku kihtipirua. On nääs vähän hellittänyt. Syödään se nakkisoosi loppuun. Ja pilsneriä pöytään.
- Ota iisisti. Viikko ei ole vielä ohi. Mutta kohtalaisen hyvin olet pärjännyt omana puoskarinasi.
- Joo. Duuniin olen raahustanut. Nääs tinkimätän työmoraali ja vankka velvollisuudentunto liittyneenä koeteltuun kansalaisyhteiskuntaan...

- Hei, sulla korvat heiluu!
- Täh? Et siis usko. No tietysti tässä vaikuttaa toinenkin aspekti.
- No tietysti.
- Ne saamarin saneeraajat nääs kai mielellään tuuppaisi tällaisen ukonromun varhaiseläkkeelle. Ja siihen mulla ei ole varaa.
- On kai kolmaskin näkökohta, Ukko raasu.
- Jaa mikä?
- Se, että aina huonokin komennus kotiolut voittaa.

Perjantai

- Akka. Paljonko kello on?
- Ynh? Taitaa olla puoli yhdeksän.
- Täytyy nousta. Siirrä ne kalikat syrjään että pääsen ohi.
- Älä Ukko nimittele mun siroja koipiani. Noh. Menehän jo siitä, tiejyrä.
- Yritän. Äh. Onnistuihan.

- No miltä tänään tuntuu?

- Onko se nyt molemmissa jaloissa? Kauheeta. Mene jo lääkärille.
- Pakko duuniin raahustella. Siitä lysti alkaa.
- Kuinka se noin pahaksi on päässyt?
- Ei se kusihappy, siis tää kihti, voi molemmissa klabbeissa olla. Toisessa on jotain muuta särkyä.
- Pystytkö liikkumaan?
- Katsotaan... aih! No tilapäistä tää on ennenkin ollut. Ja periksi en anna! Eiköhän tästä pikkuhiljaa...
- Toivottavasti voit keittää aamukahvit, kunhan pääset...
- Akka! Kehtaatkin komennella kipeätä ukkeliä, joka ei tästä selviä edes aamukuselle.

Lauantai

- Hoida Akka loput. Toin herneet ja savuluut sun muut kyseenalaiset hilpetöörät.
- Meinaatko, että laitan sen rokan jo huomiseksi?
- Itsehän päätät. Kohtaloni on sinun soppakauhassasi.

J. HÄKÄ

ELOKUVA

HIIRIÄ JA IHMISIÄ (*Of Mice and Men; USA, 1990. Ohjaus Gary Sinise, käsikirjoitus Horton Foote. Pääosissa John Malkovich ja Gary Sinise*)

John Steinbeckin vuonna 1937 ilmestyneen romaanin elokuvasovitus sijoittuu 1930-luvun pula-aikaan. Tarina kertoo kahdesta kalifornialaisesta kiertävästä maatyöläisestä: Georgesta ja lapsen tasolle jääneestä Lenniestä. Unelmana on pieni tila ja oma vapaus - rahaa vain ei jää taskun pohjalle riittävästi.

Lennie pyytää Georgea kertomaan yhä uudelleen kaneista, joita hän saisi hoitaa ja silittää. Se on hänen unelmansa elämältä. Lennie on kuitenkin suuri ja vahva mies, jonka syleilyssä pienet eläimet kuolevat. Kaverukset joutuvat tämän vuoksi vaikeuksiin. Maailmassa ei näytä olevan tilaa Lennien kaltaiselle vajavuudelle.

Viimeisessä pestipaikassa nuori nainen viettelee Lennien, mutta silittäessään naisen hiuksia Lennie tulee vahingossa kuristaneeksi tämän. Lennie pakenee lynkkausjoukoksi muuttunutta talon väkeä paikkaan, jonka hän ja George ovat etukäteen sopineet piilopaikaksi.

George tapaa Lennien kauniissa laaksossa. Lapsenmielinen Lennie pyytää vielä kerran Georgea kertomaan kaneista ja heidän yhteisestä tilastaan. George kertoo, ja kehottaa ystäväänsä katsomaan laaksoon.

- Siellä tulee olemaan olemaan meidän tilamme.
- Ja minä saan hoitaa kaneja, Lennie jatkaa.
- Kyllä, George sanoo ja ampuu horisonttiin onnellisena katsovaa Lennietä päähän.

Tässä hetkessä on paljon yhtäläisyyksiä 30-luvun lama-aikaan. Heikot, sairaat ja raihnaiset syrjäytyvät yhteiskunnan ulkopuolelle, emmekä ehkä ole riittävän viisaita päättäksemme, kenen "lennien" elämä on lopulta arvokas. Elämän monimuotoisuus, arvokkuus, yllätyksellisyys ja kudoksellisuus jäävät huomamatta, jos ryhdymme toistemme tuomareiksi.

Elokuvana *Hiiriä ja ihmisiä* ei voi jättää ketään kylmäksi. Se kuuluu samaan aateliin kuin *Yksi lenis yli käenpesän* tai *Köyhän pikajuna*.

MAURI SAARIKKO

Työstressikysely 1996

Pasilan osasto järjesti viime vuoden lopulla jäsenilleen työstressikyselyn. Se toteutettiin yhteistyössä Työterveyslaitoksen kanssa. Kyselyn ajoitus ei ollut paras mahdollinen. Sitä edelsi kolme työnantajan järjestämää mielipiteenmuokkausutelia, jotka ilmeisesti aiheuttivat ymmärrettävää vastaamisväsymystä. Tästä huolimatta kyselyn tulos on varsin edustava. Kyselykaavakkeita lähetettiin n. 1300:lle osaston jäsenelle ja vastauksia tuli yhteensä 457 kappaletta. Vastausprosentiksi muodostui 35,2. Se on hyvä tulos.

Työstressikyselyn tulokset ovat sellaisenaan tässä Pasillissa. Tulosta voi kommentoida seuraavassa lehdessä. Kyselytuloksen ja siitä esitettyjen kommenttien analyysi julkaistaan syksyllä. Ammattiosaston toimikunta on päättänyt, että työstressikysely suoritetaan toistuvasti, ei kuitenkaan joka vuosi.

Työntekijöiden tausta

Ikä

alle 25	4%
25-34	30%
35-44	35%
45-55	24%
yli 55	7%

Sukupuoli

naiset	25%
miehet	75%

Peruskoulutus

kansakoulu	33%
peruskoulu	20%
keskikoulu	19%
ylioppilas	28%

Ammattikoulutus

työllisyyskurssi	4%
ammattikurssi	8%
amm. koulu	25%
amm. opisto	9%
korkeakoulu	5%
ei mitään	49%

Vaikutusmahdollisuudet

Voitko vaikuttaa itseäsi koskeviin asioihin työpaikalla?

erittäin paljon	2%
melko paljon	9%
jonkin verran	42%
hyvin vähän	40%
ei lainkaan	7%

Voitko työssäsi tuntea saavasi todella jotain aikaan?

aina	12%
melko usein	30%
joskus	33%
melko harvoin	22%
en koskaan	3%

Miten itsenäistä työsi on?

hyvin itsenäistä	12%
melko itsenäistä	42%
niin ja näin	24%
melko epäitsen.	16%
hyvin epäitsen.	6%

Ihmissuhteet

Onko lähipiirissäsi ihminen, jonka kanssa voit keskustella avoimesti henkilökohtaisista asioistasi ja ongelmistasi.

ei	19%
kyllä	65%
en osaa sanoa	16%

Saatko tarvittaessa tukea ja apua esimieheltäsi?

erittäin paljon	3%
melko paljon	20%
jonkin verran	37%
melko vähän	25%
erittäin vähän	15%

Minkälaiset ovat työtovereiden välit työpaikallasi?

erittäin hyvät	13%
kohtalaisen hyvät	52%
ei hyvät/ei huonot	20%
hiukan ongelmall.	11%
huonot	4%

Vahtivatko työtoverit toisiaan?

ei koskaan	7%
melko harvoin	32%
silloin tällöin	37%
melko usein	17%
jatkuvasti	7%

Työn vaativuus

Voitko käyttää tietojasi ja taitojasi työssäsi?

erittäin paljon	6%
melko paljon	26%
jonkin verran	32%
melko vähän	23%
erittäin vähän	13%

Miten yksitoikkoista tai vaihtelevaa työsi on?

Pasila

erittäin vaihteleva	2%
melko vaihtelevaa	19%
niin ja näin	27%
melko yksitoikkoi	37%
erittäin yksitoikko	14%

Uikki

erittäin vaihteleva	2%
melko vaihtelevaa	37%
niin ja näin	29%
melko yksitoikkoi	25%
erittäin yksitoikko	6%

Vaatiiko työsi harkintaa ja erilaisten vaihtoehtojen puntarointia?

erittäin paljon	7%
melko paljon	16%
jonkin verran	32%
melko vähän	27%
erittäin vähän	18%

Toistatko työssäsi samaa osatehtävää tai vaihetta?

en juuri koskaan	1%
harvoin	3%
joskus	12%
usein	43%
jatkuvasti	41%

Teetkö työssäsi tarkkuutta vaativia havaintoja tai erotteluja?

en koskaan	4%
harvoin	13%
joskus	26%
usein	31%
jatkuvasti	26%

Kiire ja työnjako

Täytyykö sinun kiirehtiä suoriutuaksesi työstäsi?

ei koskaan	1%
melko harvoin	7%

silloin tällöin	23%
melko usein	41%
jatkuvasti	28%

Joudutko töiden liian suuren määrän takia jättämään töitä tekemättä?

en koskaan	14%
harvoin	28%
joskus	38%
usein	14%
jatkuvasti	6%

Ehditkö pitää taukoja ja lepoa hetkiä työn aikana?

täysin riittävästi	10%
melko riittävästi	21%
en riittävästi	18%
melko vähän	28%
aivan liian vähän	23%

Jakautuuko työmääräsi epätasaisesti siten, että työt ruuhkautuvat?

erittäin usein	29%
melko usein	38%
joskus	24%
melko harvoin	6%
erittäin harvoin	3%

Onko työnjako työyksikössäsi oikeudenmukainen?

täysin oik.mukain	7%
melko oik.mukain	38%
en osaa sanoa	24%
melko epäoikmuk	21%
erittäin epäoikmu	10%

Kuuluuko työhösi tehtäviä, joihin olet saanut liian vähän koulutusta tai opastusta?

ei lainkaan	24%
hyvin vähän	39%
jonkin verran	29%
melko runsaasti	5%
erittäin runsaasti	3%

Työn rasittavuus

Onko työsi henkisesti rasittavaa?

ei lainkaan	7%
melko kevyttä	16%
vähän rasittavaa	36%
melko rasittavaa	26%
erittäin rasittavaa	15%

Onko työsi ruumiillisesti rasittavaa?

ei lainkaan	6%
melko kevyttä	14%
vähän rasittavaa	32%
melko rasittavaa	32%
erittäin rasittavaa	16%

Sidonnaisuus

Voitko määrätä työtahdin itse?

aina	8%
melko usein	22%
joskus	20%
melko harvoin	33%
en koskaan	17%

Millainen on työsi suoritustapa?

täysin vapaa	6%
melko vapaa	14%
jonkin verran vap	30%
melko määrätty	32%
täysin määrätty	18%

Voitko poistua työpisteestäsi lyhyeksi ajaksi?

Pasila	
milloin vain	10%
useimmiten	23%
silloin tällöin	33%
harvoin	24%
en lainkaan	10%

Uikki	
milloin vain	14%
useimmiten	31%
silloin tällöin	39%
harvoin	14%
en lainkaan	2%

Voitko halutessasi liikkua osastollasi?

Pasila	
milloin vain	24%
useimmiten	24%
silloin tällöin	28%
harvoin	18%
en lainkaan	6%

Uikki	
milloin vain	33%
useimmiten	47%
silloin tällöin	16%
harvoin	4%
en lainkaan	0%

Arvostus

Arvostetaanko työtäsi työyhteisössäsi?

erittäin paljon	2%
melko paljon	20%
jonkin verran	37%
hyvin vähän	32%
ei lainkaan	9%

Pidätkö työtäsi tärkeänä ja merkittävänä?

erittäin tärkeänä	23%
melko tärkeänä	38%
vaikea sanoa	22%
en erityisen tärk.	13%
en lainkaan	4%

Arvostaako perheesi tai läheisesi työtäsi?

ei ole perh/läheis	13%
erittäin paljon	11%
melko paljon	22%
jonkin verran	34%
melko vähän	16%
ei lainkaan	4%

Työn johtaminen

Miten lähin esimiehesi suunnittelee ja johtaa työtä?

Pasila	
erittäin hyvin	6%
melko hyvin	35%
ei hyvin/huonosti	35%
melko huonosti	16%
erittäin huonosti	8%

Uikki	
erittäin hyvin	4%
melko hyvin	22%
ei hyvin/huonosti	35%
melko huonosti	29%
erittäin huonosti	10%

Miten esimiehesi kohtelee työntekijöitä?

Pasila	
erittäin tasapuolis	8%
melko tasapuolise	43%
vaikea sanoa	23%
melko epätasapuo	17%
erittäin epätasapu	9%

Uikki	
erittäin tasapuolis	8%
melko tasapuolise	25%

vaikea sanoa	32%
melko epätasapuo	25%
erittäin epätasapu	8%

Millä tavalla esimies valvoo työtäsi?

ei puutu lainkaan	14%
puuttuu tarvittaes	66%
puuttuu liikaa	1%
epäjohdonmukais	19%

Ottaako esimiehesi mielipiteesi huomioon työtäsi koskevissa asioissa?

melkein aina	12%
usein	24%
joskus	35%
harvoin	21%
ei lainkaan	8%

Työroolin selkeys

Saatko riittävän selvät ohjeet työtäsi varten?

aina tarvittaessa	15%
yleensä kyllä	44%
silloin tällöin	23%
yleensä en	16%
en koskaan	2%

Onko sinulle selitetty, mistä juuri sinä olet työssäsi vastuussa?

erittäin hyvin	13%
kohtalaisen hyvin	25%
suurin piirtein	32%
melko huonosti	18%
erittäin huonosti	12%

Antavatko esimiehesi ja työtoverisi sinulle ohjeita ja määräyksiä, jotka ovat keskenään ristiriitaisia?

ei koskaan	9%
melko harvoin	32%
silloin tällöin	37%
melko usein	14%
jatkuvasti	8%

Palaute

Voitko itse nähdä työstäsi, onko se hyvin vai huonosti tehty?

en koskaan	5%
harvoin	11%
joskus	19%
usein	35%
aina	30%

Vastuu ja vaarat

Onko työssäsi vaara, että aiheutat tapaturman jollekin toiselle?

hyvin harvoin	45%
melko harvoin	22%
silloin tällöin	16%
melko usein	11%
erittäin usein	6%

Onko työssäsi vaara, että vahingoitat itseäsi?

ei koskaan	8%
harvoin	38%
joskus	34%
usein	13%
jatkuvasti	6%

Voitko työssäsi vahingossa turmella arvokkaan laitteen tai työtuloksen?

ei koskaan	13%
harvoin	47%
silloin tällöin	19%
melko usein	11%
usein	10%

Eristyneisyys

Oletko työssäsi eristetty muista ihmisistä?

en	59%
harvoin	19%
silloin tällöin	11%
melko usein	7%
jatkuvasti	4%

Voitko työpäivän aikana halutessasi keskustella työtovereittesi kanssa?

milloin vain	42%
melko usein	33%
silloin tällöin	16%
melko harvoin	6%
en juuri koskaan	3%

Viihtyisyys

Onko työympäristösi mielestäsi viihtyisä?

erittäin viihtyisä	2%
melko viihtyisä	44%
ei viihtyisä/epävii	35%
melko epäviihtyis	0%
erittäin epäviihty	19%

Stressi ja terveys

Tunnetko sinä nykyisin stressiä?

ei lainkaan	9%
vain vähän	25%
jonkin verran	36%
melko paljon	21%
erittäin paljon	9%

Minkälainen on terveydentilasi ikäisiisi verrattuna?

erittäin hyvä	13%
melko hyvä	37%
keskinkertainen	37%
melko huono	11%
erittäin huono	2%

Tyytyväisyys työhön ja elämään

Kuinka tyytyväinen olet nykyiseen työhösi?

erittäin tyytyväin	5%
melko tyytyväinen	34%
niin ja näin	35%
melko tyytymätön	18%
erittäin tyytymätö	8%

Kuinka paljon nykyisen työsi pitäisi muuttua, jotta olisit siihen täysin tyytyväinen?

ei lainkaan	2%
erittäin vähän	9%
jonkin verran	36%
melko paljon	38%
erittäin paljon	15%

Kuinka tyytyväinen olet elämääsi nykyisin?

erittäin tyytyväin	9%
melko tyytyväinen	48%
niin ja näin	27%
melko tyytymätön	13%
erittäin tyytymätö	3%

HIPA

Kuinka paljon nykyisten olojesi pitäisi muuttua, jotta olisit elämääsi täysin tyytyväinen?

ei lainkaan	4%
erittäin vähän	15%
jonkin verran	46%
melko paljon	26%
erittäin paljon	9%

Tuen tarve

Haluaisitko keskustella henkilökohtaisista ongelmistasi mielenterveysasiantuntijan kanssa, jos siihen olisi mahdollisuus?

en haluaisi	20%
ehkä haluaisin	33%
haluaisin	38%
en osaa sanoa	10%

Olisiko seuraavista toimenpiteistä hyötyä juuri sinun työsi kehittämisessä?

Koneiden ja laitteiden uusiminen

erittäin paljon	20%
melko paljon	20%
jonkin verran	28%
eipä juuri	27%
olisi haitallista	1%
asia on kunnossa	4%

Työn järjestäminen uudella tavalla

erittäin paljon	19%
melko paljon	21%
jonkin verran	36%
eipä juuri	19%
olisi haitallista	1%
asia on kunnossa	14%

Henkilöstön yhteistyömuotojen kehittäminen

erittäin paljon	23%
melko paljon	27%
jonkin verran	33%
eipä juuri	14%
olisi haitallista	1%
asia on kunnossa	2%

HIPA

ULKKI!

Olkoon toi kunniakas nimi vielä kerran kunniapaikalla. Olemmehan me nyt kaikkien kiireiden keskellä saatu joidenkin mielestä hyvinkin "osuva" uusi nimike Ulkkilaisille ja sehän on Kansainvälinen tuotanto. Kylähän nimeen pian tottuu (mutta kun vastataan puheliin niin... Suomen Posti Kansainvälinen tuotanto saapuva osasto Martti Mikkonen haloo... onko siellä vielä ketään, että sillai).

Edellisestä lehdestä on jo todella niin paljon aikaa (en repostele sitä), että voin tai käyn tätä kansainvälisen tuotannon historiaa läpi niinkuin lyhennettynä versioina.

REMONTTI

Pari vuottahan sitä "alkuperäistä" taas kesti kun huomattiin ettei näissä tiloissa työskentely näillä järjestelmillä toimi. Muistuu vaan mieleen kun ei työntekijät aikanaan sitoutuneet näihin suunnitelmiin ja kaikki piti tehdä "väkisin" ja vähän naureskellenkin niin mitä saatiin aikaiseksi. Kylmästi sanoen ei mitään muuta kuin fiaskoa fiaskon perään.

Nyt sitten ruvettiin suunnittelemaan tosissaan ainakin työntekijöiden puolelta uutta järjestelmää. Onneksi saatan olla loppuun asti yrittämässä vaikuttaa jo piirustusvaiheessa, mitä halutaan. Meidän mielipiteemmehan ei tietenkään voinut kuulua liian näkyvästi, joten monia, monia hyviä ideoitamme karstiin näyttävästi pois. Mitä enemmän työntekijät olisivat säästäneet ratkaisussa, sitä viuhemmin kävi punakynä piirustuksilla. Saatiinhan se remontointi loppujen lopuksi käyntiin syksyn tullessa ja saatiin vielä jouluruuhkaan mennessä se suurin piirtein ohikin. Työntekijöillä oli kova syksy, jonka perään tuli joulujauha ja kaikki hoitui hyvin. Kunpa tämän muistaisivat muutkin kuin työntekijät itse.

ORGANISAATIOMUUTOS

Tähänhän meille tuli tarve, niin kummalliselta kuin se kuulostaakin, ennen kuin tiimit ja solut oli päässyt edes lapsenkengistä ulos, meillä pistettiin uusiksi, eli palattiin "vanhaan". Syyttelettä ketään totuus oli ettei Tiiminvetäjät (3kpl) tulleet toimeen keskenään. Mitäkö siitä seuraa? Ei ole enää tiiminvetäjä, ei ole riitaa. Tämä oli meidän apulaisjohtaja Markku Kiesiltä hyvä

ratkaisu. Uusi organisaatiomme hakee vielä omia raiteitaan. Tuotantopäällikkö on uusi ilmiö kuvioissa, kiertävät esimiehet hänen alapuolellaan. Sanoisin, kunhan kaikki oppivat tehtäviensä tarkoituksen, niin eiköhän mennä taas oikeaan suuntaan.

KULUNVALVONTA

Ajantarkkailu, kellokortti - rakkaalla lapsella on monta nimeä. Tulihan se meillekin yhtenä kauniina perjantai

päivänä ilmoitusluontoisena asiana, silloin vielä Ulkin lehdykkä kertoi asiasta, jotta aloitetaan leimaus viikon päästä. Aivan kuin Pasilassa samalla tavalla edeten, ei kerrota, eikä kuiskita: pommi silmille vaan. Nousihan siitä äläkkä tietenkin, okey otetaan porukka koolle ja ilmoitetaan uusi alkamisaika koeluontoisesti 3 viikon päähän 3 kk:n ajaksi ja sillä siisti.

PORKKANAT

Urakallahan sitä on töitä tehty iät ja ajat, mutta täytyy muistaa: silloin kun on kyse tavoiteajoista ja päätemaksuista, kaikessa rahaan liittyvässä ei kansainvälisessä tuotannossa voi töpeksiä. Inhimilliset ajatukset alkoivat käydä esille siellä ja täällä: jospa pidettäisiinkin normaali, työhön kuuluvat tauot. Näin tauotettiin vuoroja esimiesten kanssa yhdessä ja mitä huomattiin: kaikilla oli vähintäänkin vähän parempi olo. Jaksettiin työvuorot loppuun ja ihmeteltiin. Tavaraa rupesi jostakin syystä jonkin verran jäämään, tuli syytelyitä, kyräilyä ja vaikka mitä. Läpäisyluvut olivat kuitenkin keskiarvon yläpuolella ja vielä vajaamiehityksellä. Kokoonnuttiin ja mietittiin.

Johto lähti Lappiin. Edunvalvojien puoli kokoontui, teki esityksen ja niin alkoi faxien vaihto. Sillä seuraamuksella, että parin päivän päästä tuli viimeinen faxi, jossa todettiin, että palataan vanhaan käytäntöön eikä kansainvälisen tuotannon johdolla ole aiheetta ajantarkkailuun.

Tämä tällä kertaa lyhenneltynä kansainvälisen tuotannon nykytilanteesta.

Ottakaa, mutta ottakaa iisisti, onhan nyt Vappu tulossa.

Iloista Vappua kaikille

luottamusmies Martti Mikkonen

TOIMITUS KIITTÄÄ!

TÄHÄN ENSIMMÄISEEN NUMEROON TULI AIVAN KIITETTÄVÄSTI JUTTUJA - TOKI EDELLISEN NUMERON ILMESTYMISESTÄ ON EHTINUT KULUA JO TOISTA VUOTTA. KIITOS VAIN KAIKILLE KIRJOITTAJILLE. JOTTA PASILLI PYSYISI JATKOSSAKIN VÄHINTÄÄNKIN YHTÄ LAADUKKAANA, TOIMITUS PYYTÄÄ LISÄÄ JUTTUJA AINA, KUN JOKU ASIA, JUTTU TAI KUVA TULEE MIELEEN! AINEISTON VOI TOIMITTAA LUOTTAMUSMIEHILLE, AMMATTIOSASTON TOIMIKUNNAN JÄSENILLE TAI TUODA SUORAAN LUOTTAMUSMIESHUONEESEEN. JUTUT ON HYVÄ TOIMITTAA LEVYKKEELLÄ, MIKÄLI MAHDOLLISTA. KUVIEN PITÄISI OLLA MAHDOLLISIMMAN ISOJA JA MIELUITEN MUSTAVALKOISIA

AY-LIIKKEEN HISTORIAA SUOMESSA I

Suomessa ammattiyhdistyksiin järjestäytymisaste on korkeimpia maailmassa, vaikka ay-liike on täällä saanut alkunsa vuosikymmeniä myöhemmin kuin muualla Euroopassa tai Amerikassa. Seuraavassa lyhyesti ay-toiminnan ja työväenliikkeen historiaa Suomessa vuoteen 1903 asti.

Suomi oli 1800-luvun alkupuolella maatalousmaa. Minkäänlaista suurteollisuutta ei ollut johtuen huonoista kulkuyhteyksistä ja uuden emämaan - Venäjän - lainsäädännöstä. Ainoa teollinen toiminta maassa olivat Lounais-Suomeen Ruotsin vallan ajoilta periytyneet ruukit eli raudanvalmistus ja toisaalta Pohjois-Suomen muutamit sahat ja tervanpoltto. Näissä "tehtaissa" ja käsityölaitoksissa työskenteli v. 1845 peräti 2058 työläistä.

Katovuodet vaikuttivat maataloudesta elantonsa saaviin ja esim. vv. 1868-1870 Riihimäki - Pietarin rataa rakentamaan virtasi suuret määrät työn puutteessa olevaa nälän heikentämää väkeä, josta samanaikaisesti oli jopa 22 % sairaana. Radanvarren kivilatomuksissa on rakentajien nimettömiä hautoja. Nälkä ja työttömyys ajoi ihmisiä myös siirtolaisiksi ja kaukasiin erämaihin etsimään mm. kultaa Ivalojoelta.

Krimin sodan päättyminen Venäjän tappioon ja Nikolai I:n kuolema olivat omalta osaltaan vaikuttaneet Suomen teollisen elämän heräämiseen. Myös kansan yleinen sivistystaso kohosi ja kulkuyhteydet paranivat rautateiden rakentamisen myötä. Ns. kansallistunne alkoi myös vaikuttaa. Teollistumisen nopeutta kuvaava työväestön lukumäärä oli v. 1865 15048 ja kymmenen vuotta myöhemmin 20341, jonka jälkeen se suunnilleen kaksinkertaistui aina kymmenessä vuodessa ollen 98759 vuosisadan vaihteessa.

Kuten muuallakin maailmassa työväestön asema uusissa tehdaslaitoksissa oli huono. Asuminen teollisuusympäristössä oli ahdasta ja ankeata ja pääomien puutteessa kamppailevissa yrityksissä palkkataso oli tietenkin alhainen. Työajat olivat pitkiä, esim. leipomoissa jopa 18 tuntia, ja lapsityövoiman käyttö yleistä. Rajoituksia ja olojen paranemista hiljalleen tapahtui: esim. vuoden 1889 "työväensuojelulaissa" säädettiin, että 12-15-vuotiaiden työaika oli 7 tuntia ja 15-18-vuotiaiden 14 tuntia.

Muutamit tehtailijat oma-alotteisesti perustivat työväestölleen lastenkoteja, kouluja ja kirjastoja sekä sairaus- ja hautausapurahastoja. Ensimmäinen yhdistys oli v. 1866 Finlayson & Co:n Tampereelle perustama "Pumpulitehtaan työntekijäin seura", joka toimi aina v. 1900 asti. Kuvaavaa samankaltaisille yhdistyksille oli, että niiden sääntöjä sai muuttaa vain tehtaan johdon suostumuksella. Yleensä oli näiden yhdistysten tarkoituksena työväestön sivistävä ja viihtyisä illanvietto.

Ensimmäinen varsinainen työväenyhdistys perustettiin v. 1883 Helsingin Kaisaniemessä kokouksessa, jonka puheenjohtajana oli tehtailija J. Th. Lagerholm. Yhdistyksen puheenjohtajaksi tuli paju- ja rottinkitarvatehtailija Viktor von Wright. Yhdistyksen pyrkimyksenä oli työväen yleisen sivistyksen kohottaminen kohti julkista yhteiskunnallista toimintaa. Samana vuonna perustettiin myös Vaasan työväenyhdistys ja seuraavina muihin kaupunkeihin. Tampereen työväenyhdistys sai alkunsa vuonna 1887.

Tämä ns. wrightiläinen työväenliike poikkesi monien muiden maiden työväenliikkeestä siinä, että työnantajat ja työntekijät kuuluivat samaan yhdistykseen. Useimpien näiden yhdistysten säännöissä olikin maininta, että puolet johtokunnan jäsenistä oli oltava joko työnantajia tai työntekijöitä. Ajalle kuvaavaa puolestaan oli, että yhdistysten puheenjohtaja oli aina joku "sivistyneistöön" kuuluva henkilö. Tämä näkyi myös jäsenistössä. Muuan Helsingin työväenyhdistyksen vakinainen jäsen oli tehtailija P. von Sinebrychoff. Koko maassa oli v. 1892 työväenyhdistyksillä 5000 jäsentä. Suurimmat olivat Tampereella (1120 jäs.) ja Helsingissä (598 jäs.).

Eri puolilla maata toimivien työväenyhdistysten yhdyssiteeksi perustettiin 1893 Helsinkiin työläisvaliokunta. Myös yhteinen ohjelma alkoi hahmottua. Työväestölle oli saatava äänioikeus valtiollisiin vaaleihin, ääniasteikkoa oli alennettava ja kunnallisiin vaaleihin osallistumista estävät rajoitukset oli poistettava. Muita vaatimuksia olivat yleinen koulupakko, naisten ja miesten samapalkkaisuus ja maata tilattomille.

Seuraavassa yhdistysten yleisessä edustajakokouksessa Tampereella v. 1896 näkyi jo tyytymättömyys porvarilliseen johtoon. Työläisten yhteiskunnallisen aseman nostamiseksi vaadittiin luopumista rajoitetusta oikeudesta äänestää erilaisilla äänimäärillä eli yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta. Tämä sai mm. von Wrightin luopumaan valiokuntajäsenyydestään, koska työläiset muka olivat vielä liian kehittymättömiä itsenäiseen valtiolliseen toimintaan. Tampereen kokouksessa liikkeen johto siirtyi jyrkemmän linjan nuorsuomalaisille.

Työväenkysymys sai pian äänenkannattajikseen sanomalehtiä. "Työmies", jonka toimittajana oli von Wright ilmestyi vv. 1886-1889 sanomalehti Uuden Suomettaren (sitemmin edesmennyt porvarillinen Uusi Suomi) lisälehtenä. Tampereella työväenlehden nimi oli "Kansalainen". V. 1895 "Työmies" perustettiin uudelleen ja siinä oli lukuisia kirjoituksia jauutisia työväenliikkeestä ulkomailla. Lehdessä mm. kritisoitiin porvarillista yhteiskuntaa työväestön vastakohtana. Usein näiden uutisten aiheena oli sosialismi, joka näin oli voittamassa jalsijaa maassamme.

Ammatillisia osastoja alettiin perustaa työväenyhdistyksiin v. 1887. Ensimmäistä Vappua vietettiin v. 1890, kun latojat tekivät Helsingissä mielenosoituksellisen huviretken Korkeasaareen. Edellisenä vuonna oli Pariisin sosialistikongressissa päätetty kehoittaa köyhälistöä kaikkialla maailmassa viettämään toukokuun 1. päivää juhlapäivänä. Myös ensimmäinen lakko oli v. 1890. Latojien 4-päiväisen työnseisauksen tuloksena oli pieni palkankorotus. He saivat myös rahallista tukea ammattitovereiltaan Ruotsista ja Amerikasta. Yhteys ulkomaisiin sosialisteihin oli siis syntynyt.

Maan taloudellinen tilanne oli huono 1890-luvun alussa ja palkkoja oli jouduttu jopa alentamaan. Työtaistelun menettelytapoihin saatiin vaikutteita ulkomailla ja palkkavaatimuksia koskevat lakot yleistyivät, esim. v. 1896 oli 19 ja 1898 22 lakkoa. Työväenliikkeen porvarillinen johto ja osa työnantajista, mm. von Wright, pääsääntöisesti hyväksyivät lakot taisteluaseena tietyin rajoituksin. V. 1896 työnantajat hankkivat venäläistä rikkurityövoimaa murtamaan Helsingin rakennustyöläisten ja höyrypuusepäniikkeen lakkoja. Sama tapahtui uudelleen v. 1899 leipurien lakossa. Tämän "Päivälehdessä" (nykyinen HS) mukaan "häpeällisen ja epäisänmaallisen" menettelyn seuraus oli ulkomaisten lakkoavustusten käytön vakiintuminen.

"Työmiehen" toimituskuntaan kuuluivat nyt nimet Matti Kurikka ja suutari Eetu Salin. Sosialistinen ajattelu alkoi nyt näkyä myös työväestöstä itsestään lähtöisin olevissa piireissä. Edelleen kuitenkin porvarillinen "Päivälehti" tuki taloudellisesti mm. Salinia. Kansainvälisen sosialismin tunnusmerkki punainen väri alkoi näkyä von Wrightin vastustuksesta huolimatta Vappuna v. 1897. Kirjapainoala oli edelläkävijänä myös järjestäytymisessä, kun latojat perustivat ensimmäisen vasinaisen ammattiliiton v. 1897. Kenraalikuvernööri Nikolai Bobrikovin venäläistämisyrittäykset ja helmikuun manifesti v. 1899 olivat uhka maan autonomiselle asemalle. Porvarillisissa piireissä suhtauduttiin nyt entistä kielteisemmin työväestön aseman parantamiseen, koska Bobrikovin toimenpiteet oli ensisijaisesti torjuttava.

V. 1899 pidettiin kolmas työväen edustajain kokous Turussa. Työläiset olivat nyt ensimmäistä kertaa enemmistönä ja kokouksen tärkein anti oli koko maan kattavan työväenpuolueen perustaminen. Puolueen nimeksi tuli "Suomen työväki". Nimi oli tarkoituksellisesti valittu hajaannuksen välttämiseksi. V. 1901 Viipurissa tehtiin kuitenkin jo esitys nimen muuttamisesta, joka toteutui v. 1903 Forssan puoluekokouksessa. Edellisenä vuonna sosialistiseen internationaaliin liittynyt puolue sai nimekseen "Suomen sosiaalidemokraattinen puolue". Nimenmuutoksen eräs seuraus oli, että "sivistyneistöön" kuuluvista useimmat erosivat työväenyhdistyksistä. Työväenliike oli muuttumassa täydelliseksi luokkapuolueeksi.

Oiva Varjos

Tervehdys

Olen Eija Heikkilä ja minut valittiin helmikuussa toimikuntaan ja nuorisovastaavaksi. Työskentelen kevyessä tuotannossa ja isojen kirjeitten tiimissä.

Viime aikoina nuorisotoiminnassa on ollut hiljaiseloa, mutta tarkoituksena olisi saada se elpymään. Lähiaikoina tulen pitämään nuorisajaoston perustamiskokouksen, josta ilmoittelen myöhemmin.

Postiliiton Etelä-Suomen aluejärjestölle on perustettu oma nuorisajaosto, Pesan-nuoret. Toiminnan tarkoituksena on yhteistoiminnan kehittäminen ja aktivoiminen. Anna-Mari Vikman toimii kyseisen jaoston varapuheenjohtajana ja hän myös kuuluu nuorisosiain neuvottelukuntaan.

Pääkaupunkiseudun nuorisajaostot kokoontuvat tietyin välein. Järjestämme tikkakisat Populassa 17.5.97 ja mainos onkin tässä lehdessä. Minkälaista toimintaa ja tietoa haluaisitte? Tulkaa juttelemaan tai ottakaa yhteyttä muuten.

Hauskaa kevättä toivoo *Eija*

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

Kuluva vuosi on edennyt vauhdilla Postitehtaassamme niinkuin myös muilla elämänalueillamme. Muutosvauhti työpaikallamme ja työmme uudelleenjärjestelyssä ei yritäkään rauhoittua edes siksi hetkeksi, jolloin voisimme hiukan hengähtää ja koota voimiamme jaksaksemme hoitaa muutkin tärkeät asiat kuin työmme. Tätä kirjoittaessani etenee myös hanke uuden lajittelukeskuksen aikaansaamiseksi pääkaupunkiseudulle Vantaalle. Tämä työnantajamme suunnitelma kantaa nimeä Kehä 3-projekti. Niinkuin kaikki muistamme, saimme ensimmäiseksi tiedon tästä projektista Hesarin sivuilta. Näin henkilöstöpuolelta katsottuna vaikuttaa kovin kummalliselta hankkeen pikainen ja salakähmäinen eteenpäinvienti. Edes kaikkiin niihin työryhmiin, joissa asiaan pystyttäisiin vaikuttamaan, eivät henkilöstön edustajat ole kelvanneet. Ollaanko jälleen tekemässä samanlaisia suunnitteluvirheitä, joihin törmättiin Pasilan postitehtaan valmistuessa? Lentoaseman Ulkomaanpostia on myös korjattu, työskentelytiloja laajennettu ja paikkoja paranneltu koko sen muutaman olemassaolovuoden ajan.

Maaliskuussa Helsingin Postikeskuksessa toimiva postituspalveluyksikkö purki kahdenkymmenen työntekijänsä työsuhteet. Samalla ilmeni myös, ettei näille henkilöille oltu edes tehty kirjallista työsopimusta, vaan että työnantaja oli ottanut heidät vuosina 1994-97 työhön suullisella sopimuksella. Ko. henkilöiden osalta puuttuivat myös työvuorolistat/työtuntijärjestelmät. Luottamusmiestemme puuttuttua välittömästi asiaan saatiin tilanne korjatuksi ja työsopimusten purut peruuttua.

Luottamusmiesorganisaation muutos vuoden -96 lopulla ja uudet luottamusmiesvalinnat Pasilan postikeskuksessa ja kansainvälisessä tuotannossa osoittautuivat oikeiksi ratkaisuisiksi. Homma on lähtenyt pyörimään hyvin jo alusta lähtien. Työnantajamme vaivaa tällä hetkellä jokin ylhäältäpäin johdetun "salailupeikkomallin" toteuttaminen kaikessa, esim. tiedonsaannin ja avoimuuden alueella. Kohderyhmänä ovat olleet erityisesti alueemme luottamusmiehet. Toivottavasti työnantajamme mielenkiinto suuntautuu jatkossa enemmän ylikorostuneesta tuotantopainotteisuudesta henkilöstöpolitiikkaan ja sen inhimilliseen hoitoon työpaikoillamme.

Uudet luottamusmiehemme koulutettiin heti tämän vuoden maaliskuussa Postiliiton avustuksella kolmipäiväisellä kurssilla. Osanotto oli kattava ja koulutuksessa käytiin läpi lukuisia työelämään liittyviä asioita, lakeja, sopimuksia ja yksittäisiä työyhteisöömme liittyviä asioita. Tekstin ohessa olevat valokuvat kertovat myös innokkuudesta ja yhteenkuuluvuuden tunteesta edunvalvojien keskuudessa.

Tulevissa Pasilleissa on tarkoitus esitellä jäsenistölle edunvalvontaorganisaatiota, jolloin henkilöstön on helpompaa tiedostaa, kenen puoleen kääntyy tarvittaessa.

Hyvää alkavaa kesää kaikille!

toivottaa Hannu Sojakka
pääluottamusmies

Pasilan luottamusmiehet työehtosopimuskurssilla

**Böölen Bojat Britanniassa
eli lyhyt kisa-analyysi Euro 96:sta**

Joukko Pasilassa työskenteleviä postimiehiä oli päättänyt lähteä Englantiin katsomaan futiksen EM-kisoja, jotka pelattiin kesäkuussa 1996. Samalla oli tarkoitus myös pelata sikäläisiä kollegoja vastaan. Reissun pituudeksi oli päätetty kaksi viikkoa.

Matkaan lähdimme kesäkuun puolivälissä. Määränpää oli Manchester, josta jatkoimme välittömästi Wiganisiin. Se on idyllinen pikkukaupunki Manchesterin ja Liverpoolin puolivälissä. Yövyttyämme Wiganissa otimme suunnaksi kylän nimeltä Billinge, joka oli ensimmäisen viikon päämajamme. Kohteliaana isäntänämme oli John Tomlins, joka Suomessa asuneena tuntee sympatiaa suomalaisia kohtaan.

Sitten pääsimme itse asiaan eli kisojen seuraamiseen. Valitettavasti se rajoittui - meistä riippumattomista syistä - pelkkään TV:n katselemiseen. Tästä saamme kiittää pääsylippujen hinnoittelua, joka oli kyllä lievästi sanottuna yliammuttua. No, se oli kuitenkin vain harmittava lievä takaisku, ei muuta. Se ei kuitenkaan meidän kisatunnelmaa latistanut. Se oli koko ajan korkealla. Ja onhan se futiksen katselu TV:stä ihan kivaa, vaikka ei tietysti pysty aitoa paikanpäällä katomista korvaamaan.

Böölen pojat potgretissa kovan mutta rankan ottelun jälkeen

Yläriivi vasemmalta oikealle: David Scamans, Kimmo Plekkola, Matti Castren, lainamaalivahti John Dickinson, Jari Peltoniemi, Juha Tuominen ja Jukka Suoanttila. Alariivi: Jorma Toivonen, Mikko Pelkonen, Jari Havunen, Jari Leskinen ja Joni Lång.

Myöskin oma pelaamisemme rajoittui vain yhteen otteluun. Yksi vastustaja perutti ottelun vedoten kriketti-otteluun, toinen Englanti-Hollanti-matsiin. Tekosyitä, tuumimme me. Pelkäsivät tietysti häviävänsä. No, olipa ainakin täysi pistepussi takataskussa - kaksi luovutusvoittoa. Jes! Tästä olisi hyvä jatkaa. Olisi ollut ironista, mikäli emme olisi saaneet pelata yhtään ottelua, olihan se yksi matkamme tarkoituksista. Onneksi Wiganissa asuva, Liverpoolissa työssä käyvä John Dickinson, postimies muuten, onnistui järjestämään meille ottelun Liverpoolilaisia postimiehiä vastaan. Lisäksi hän vaati, että hän pelaa meidän maalissa. Sehän sopi meille. Tuo historiallinen ottelu oltiin sovittu pelattavaksi perjantaina, 21.6.1996.

Itse ottelusta ei sen enempää, hävittiin kyllä reilusti, mutta entäs sitten. Ehkä uuden maalivahti debyyttiottelu hieman hermostutti ja pääsi pari helppoa maalia ja kai vähän kuntokin pääsi loppumaan ja mitä niitä nyt selityksiä onkaan. Ai niin. kun vielä vastustajakin oli hyva, taitava joukkue, niin ei se tappio mikään ihme ollut. Ottelun jälkeen pelattiin isäntien kerhotalossa jälkipelit, joissa keskusteltiin myös työssämme esiityvistä ongelmista. Yksi suurimmista oli yksityistäminen, joka Englannissakin on otettu esille. Sitä vastaan oli käyty ja käydään yhä kovaa kamppailua - lakkoilua ja muita työtaistelutoimenpiteitä. Toivotimme menestystä.

Toisella viikolla ei varsinaista etukäteisohjelmaa oltu suunniteltu. Kukin teki mitä teki ja valmistautuminen kotimatkaan oli jo käynnissä. Reissun osallistuneiden nimiä en tässä, ne selviävät oheisen kuvan tekstissä. Reissusta ei sen enempää. Kivaa oli, mutta kaikki loppuu aikanaan.

Jorma Toivonen

Elämää suurempaa - elämää

1. Tiedon ihmeellinen maailma

Elämme tietoyhteiskunnassa. Tämä iänikuinen fraasi on mitä totisinta totta. Miten näissä oloissa on mahdollista erottaa oikea tieto valheellisesta, tarpeellinen tarpeettomasta? Ainoa keino on harjoitella ja taas harjoitella tiedon tulkittamista. Seuraavassa esitetään kaksi lauseparia, jotka on erilaistettu vähäisin kieliopillisin keinoin. Sinun tehtäväsi on selvittää, miten lauseparien lauseet eroavat toisistaan (jos eroavat) ja mitä ne tarkoittavat. Lähetä tulkintasi lehden toimitukseen (Pasilli, PL 25 00231 HELSINKI). Parhaat vastaukset palkitaan ja julkaistaan syyskauden avajaisPasillissa. Ja nyt ne lauseparit:

aa. Armoa, ei Siperiaan. ab. Armoa ei, Siperiaan.

ba. Posti ei munaa, pääsiäisenäkään. bb. Posti, ei munaa pääsiäisenäkään.

2. Uudista kieltäsi

Haluatko edetä elämässäsi, kivuta ylempään sosiaaliseen asemaan, ehkäpä vallan solunvetäjäksi. Jos vastaat myöntävästi, sinun on opittava puhumaan uudella tavalla. Otamme esimerkin:

Kun asetetaan tavoitteita, on tosi vanhanaikaista puhua tavoiteasettelusta. Sen sijasta on ehdottomasti käytettävä termiä tavoiteasetanta. Se on nykyaikaa ja jatkuvan muutoksen kieltä. Kun sen lausuu oikein hitaasti ja useita kertoja peräkkäin, se synnyttää lähes eroottisia kokemuksia. Eikö vain! Termi muodostetaan siten, että perussanasta (asettelu) poistetaan loppuliite (-telu) ja sen tilalle asetetaan uusi loppuliite (-anta). Jos perussana loppuu y-kirjaimen, korvaava loppuliite on -äntä. Uudistermejä voidaan synnyttää kaikista suomalaisista ttelu-loppuisista substantiiveista. Ja sitten ei kun harjoittelemaan. Muodosta seuraavista sanoista nykyaikaan sopivat termit, maiskuttele niitä mielessäsi tai ääneen ja valitse parhailta tuntuvat vakiokalustoksi puheeseesi. Kun sen teet, vain taivas on kattona menestyksellesi. Sanat ovat tässä:

esittely, ajattelu, panettelu, kaljottelu, kuvittelu, selittely

ja monia muita. Eikö tunnukin hyvältä. Seuraavissa Pasillin numeroissa lisää ajan haasteisiin sopivaa kieltä.

3. Herrat ongelmia ratkomassa

Kun aklujohtaja Tikkanen ryhtyi hoitamaan virkaansa, hän markkinoi työntekijöille tuotantoideologiansa näin: ei enää jäämiä, ei enää jäämiä, ei enää jäämiä.

Postimiehet ovat aina tienneet, että jäämät eivät puhumalla poistu. Ne johtuvat joko siitä, että on liikaa postia tai liian vähän postimiehiä tai molemmista. Joskus harvoin jäämät voivat johtua siitä, että työnantaja on pahan kerran pahoittanut postimiesten mielen. Mutta aluejohtaja ei tätä tiedä. Mitä ilmeisimmin ilmeisen korkean tason työryhmä on pohtinut jäämien luonnetta ja syvintä olemusta ja päätynt useamman vuoden ankaran harkinnan jälkeen toteamaan, että se mitä on aiemmin luultu jäämäksi, ei olekaan jäämää. Se on hallitseman kertymä.

Heureka. Aluejohtaja on puhunut ja nukkuu yönsä rauhassa. Pasilassa ei ole enää jäämiä! Ja mikä makeinta. Ilmeisesti jotkut enemmän tai vähemmän korkeat herrat ovat tällä teolla tulleet suorittaneeksi mainetta niittävän vuoden 1997 laatuteon ja kuittaavat ilmeisen suuren summan laatupalkkiota. Kertakaikkiaan.

Black Hole

Pasillin toimitus!

Tuntuu todella ihmeelliseltä se, että Pasilan Postiliiton osasto on mennyt hyväksymään uuden palkkajärjestelmän turhia kakistelematta. Me, jotka kyseisen suosikkijärjestelmän hedelmistä saamme nauttia, olemme yksin. Meitä saa pompotella kaiken maailman solurit ja antaa herjauskanneluontoisia lausuntojaan meistä, joissa ei ole pätäkään tajua kyseisen työntekijän osaamisesta ja taidoista.

Miksi te siellä luottamusmiespäässä olette kuin susi kukassa? Hiiviskelette seiniä myöten, ettei kukaan vaan kysyisi mitään. Vähintä mitä voitte tehdä, on antaa Pasillissa tyhjentävä vastaus miten näin on päässyt käymään. Tarvitsisimme asiassa ryhmävoimaa ja tukea. Vastassamme on työnantaja halukkaine käytyreineen. Pudotuspeli Pasilassa on alkanut. Lama antaa näköjään oikeuden käyttää 1930-lukulaisia otteita ja keinoja. Uhataan kesäapulaisilla, jotka hernekeiton palkalla korvaavat meidät. Takuupalkan jäämisestä tahtoisin saada myös selvyden. Jos se menetetään, menettää Postiliittokin muutaman jäsenen! Älkää pitäkö jäsenmaksuja maksavia jäseniänne epätietoisuudessa. Omasta mielestäni tämä on työnantajan tietoista hyväksikäyttöä ajan surkeuden nähden. Mutta mitään lammastelua teidän luottamusmiesten taholta ei kyllä tulla hyväksymään. Olisikohan syytä vaihtaa vähän jämerämmät miehet, kun kaikki energia näyttää menevän joutavanaikaisen poliittisen kiistelyn käymiseen. Asioiden ja meidän etujemme hoito on työnne.

T: Intimiteettisuojaloukkaus

P.S. Tässä on leivästä kysymys, se lienee tärkeintä, ei levyarvostelut.

Nimimerkillä voi kirjoittaa, mutta kirjoituksiin on liitettävä oma nimi. Kirjoittajan henkilöllisyys jää vain toimituksen tietoon.

Edellinen kirje oli saapunut toimitukseen jo viime vuoden huhtikuussa, mutta pitkän ilmestymistauon vuoksi se näkee päivänvalon vasta nyt. Asiahan ei ole vanhentunut. Tämä kirjoittajan mainitsema "suosikkijärjestelmä" on meillä käytössä edelleen.

Tuntuu siltä, että palkkajärjestelmän salat eivät ole täysin avautuneet kaikille. Ehkä osasyypäätietoisuuteen lienee se, että työnantajan järjestämässä infotilaisuudessa, on annettu epätarkkaa tietoa palkkajärjestelmästä. Yleisin käsitys näyttää olevan, että palkka on ja pysyy siinä missä se nyt on. Ehkä todellisuudessa asia onkin näin, ainakin suurelta osin, mutta toki palkalla on ainakin teoreettinen mahdollisuus nousta. Takuupalkkaosa pienenee vain kahdessa tapauksessa. Siis vain kahdessa. Eli: Työntekijä siirtyy vaativimpiin tehtäviin (A00 -> B01) tai osa-aikatyöntekijä ryhtyy tekemään enemmän tunteja. Hänen tapauksessaan lisätunnit ovat työnantajalle ilmaisia. Takuupalkalla olevat osa-aikaiset ovat tosin harvinaisia, mutta heitäkin on muutama. Takuupalkan pirullisuus on siinä, että se ei veny toiseen suuntaan. Jos se takuuosa on joskus päässyt pienemään, niin se ei siitä turpoa, vaikka kuinka pieksäisi. Henkilökohtaisen prosentin nouseminen vaikuttaa myöskin takuupalkkalaisella. Nyt täytyy muistaa myös se, että henkilökohtaisen osan lasku vaikuttaa palkkaan alentavasti, tosin vasta kun prosentti on kaksi kertaa peräkkäin alempi kuin edellisellä arviointikerralla.

Tyhjentävää vastausta on vaikea antaa kysymykseen: "miten näin on päässyt käymään". Palkkajärjestelmän kannustavuudesta voidaan olla vain yhtä mieltä - eri mieltä. Jos kannustavuudella tarkoitetaan pelkoa palkan putoamisesta, niin silloin järjestelmä on erinomaisen kannustava. Pasilan osasto ei ole "kakistelematta" hyväksynyt tätä järjestelmää. "Kakka" on tullut pöksyyn yli 100 erimielisyyden muodossa, koska työntekijöitä on sijoitettu työehtosopimuksen vastaisesti alempaan palkkaryhmään. Osa erimielisyyksistä on vieläkin riidan alla. Luottamusmiehen juttusille voi tulla vaikka sillä olisikin susi kukassa. Ei luottari pure. (No joo. Puree tarvittaessa) Kirjoittajan peräämä ryhmävoima ei voi tulla muualta kuin isosta ryhmästä, eli jäsenistöstä. Kesäapulaisilla uhkaaminen on tästä päivämäärästä kielletty. Kausiapulaiset eivät ole vihollisia, vaan työkavereitamme. Se täytyy muistaa. Ei ole työntekijän vika jos työnantaja käyttää "pakkotilanteessa" olevia määräaikaisia lyömäaseena vakituista henkilöstöä kohtaan, ja tulkitsee työehtosopimusta omalla tavallaan.

Lasse Keinänen/luottamusmies

P.S. Ymmärrän, miksi ihmiset eivät halua ilmoittaa nimeään kirjoittaessaan julkisesti. Siitä voipi saada vaikka lopputilin. Ai niin. Eihän tosiaan. Nythän on vuosi 1997 eikä 1930.

PASILLI

STADI OPEN

Heitämme tikan, jos toisenkin...

Ravintola Populus, Aleksis Kivenk. 22

501 tai 301 riippuen osanottajamäärästä

Lauantaina 17.5.1997 Kello 13.00

No mitä maksaa??? Ei paljon mitään.

10mk/sierainpari

30mk/joukkue (3henk)

Ilmoittautumiset 12.30 -13.00

Paikan päällä

Järj. NUORISOJAOSTOT
Helsingin os.
Pasilan os.
Töölön os.
Helsingin automiehet

Kevyt rentoutumishetki isäntien kerhotalon pubissa. Kuva liittyy sivulla 19 olevaan juttuun "Böölen pojat Britanniaassa".

LAULOIN

Lauloin
 lauloin leivoset pesälle
 lauloin karkelot kesälle

Lauloin suuret surut puserosta;
 mitä tästä, mitä tuosta
 lauloin kulkureille, tien tovereille.

Lauloin tuoksuille
 kukille kukkiville
 ja linnutkin lauloivat
 ne lauloivat kesälle
 ne lauloivat minulle.
 Minä lauloin

sinulle.

ARMO

Kieli.
 Kohtaat aina muurin.
 Tahdoit nopsasti nokkaista
 tulosta turhasta.

Älä tuota mieti;
 aarteiden ahneutta,
 kiiltäviä kunnaita
 joudut peistäsi taittamaan taajaan.

TIMO BOMB

Osoitteenmuutos

POSTIMAKSU MAKSETTU

Sopimus 00530/609

Uusi osoite

Postiliiton Pasilan osasto r.y.

PL 25

00231 Helsinki

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärän osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutos-ilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee sopimuslähetyksenä eli voit lähettää sen ilmaiseksi.

